

Kultūras ziņas

Nolikums par Ošupes pagasta apbalvojumiem

I Vispārējie noteikumi

1. Apbalvojumu mērķis ir apzināt un godināt personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem nopelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

2. Ošupes pagasta pārvaldes apbalvojumi iedalās:

2.1. **Ošupes pagasta Gada cilvēks** – piešķir par īpašiem sasniegumiem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna), un šie sasniegumi ir būtiski pagasta, novada un valsts mērogā;

2.2. **Ošupes pagasta lepnums** – titulu piešķir par ilggadēju darbu, nesavtīgu devumu Ošupes pagasta attīstībā;

2.3. **Atzinības raksts** – piešķir par nesavtīgu darbu Ošupes pagastā. Atzinību izsniedz arī gadījumā, lai izteiktu Ošupes pagasta pārvaldes pateicību par darbu un sasniegumiem struktūrvienību darbiniekiem.

3. Komisijai ir tiesības apbalvojumus nepiešķirt, ja nav atbilstošu kandidātu.

4. Apbalvojumu izgatavošanas izmaksas sedz no Ošupes pagasta pārvaldes līdzekļiem.

II Titula „Ošupes pagasta Gada cilvēks” un „Ošupes pagasta lepnums”, kā arī Atzinības raksta piešķiršanas un pasniegšanas kārtība

5. Pretendentus iesaka darba kolektīvi, Ošupes pagastā reģistrētās sabiedriskās un politiskās organizācijas, privātpersonas, iesniedzot Ošupes pagasta pārvaldē iesniegumu ar sekojošo informāciju:

5.1. informāciju par apbalvojamo (vārds, uzvārds, dzīves vieta, darba vieta vai nodarbošanās, juridiskām personām – nosaukums un vadītājs);

5.2. aprakstu par apbalvojamo un viņa nopelniem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna u.c.) un šie sasniegumi ir būtiski visas pagasta,

Esi sveicināts, lasītāj!

Vasaras steiga allaž vilina ziemas vakaros, bet pašā vasaras pilnbriedā tā satrauc un nogurdina, lai vai kā, bet darbi ir jāizdara, un kaut gabaliņš no siltā gada laika piedzīvojumu un prieka tortes jānobauda. Ceru, ka tu, lasītāj, esi līdz galam izsmaržojis ziedu tvanu, acis palutinājis ar mākoņu gleznām un tapis vēju noglāstīts. Daudzi no mums piedalījās arī pasākumos gan pagastā, gan citviet, lai redzētu un dzirdētu, un vienkārši priecātos. Prieka formula taču ir gaužām vienkārša – pasmaidī, prieks jau noglāstīs tev plecu. Tā nu ir izbaidīti Aviācijas svētki, pagasta sporta svētki. Satikti radi un sen neredzēti kaimiņi kapusvētkos un vēl vasaras pilnbriedā apbraukts ar velosipēdiem apkārt mūsu lielajam kaimiņam Lubānam. Un es patiešām esmu pārliecināta, ka visus notikumus un piedzīvojumus nemaz šai rakstā pieminēt nevaru. Pasākumi gan tuvākā, gan tālākā apkārtnē mijās viens ar otru tik strauji, ka pat daži sagadījās vienā dienā. Ne uz visiem varējām paspēt un varbūt arī nevajag. Bet vasara ir tik īsa un skaista, ka jāpaspēj, jāpaspēj...

Protams, arī kādi ne visai patīkami notikumi pie mums gadījušies. Pelēči palikuši aktīvi un bezkaunīgi un bez žēlastības plosījuši zemnieka ganāmpulku. Vēlreiz jāpaklanās dabas mātes priekšā un jāatzīst, ka neesam visvareni. Vilki ir dabas daļa, kas jau no seniem laikiem ir bijis saimniecību bieds.

Atceroties vēsturi, gribu aicināt jūs izlasīt rakstu par Gotlība skolu, tikai pārdomām un salīdzināšanai – vai mums šodien šeit ir slikti?

Novēlu jums visiem vasarā atrast laiciņu sev un savam hobiem arī tad, kad, šķiet, laika nav nemaz!

Teksts un foto – Dace

novada vai valsts mērogā laika posmā no iepriekšējā gada novembra līdz attiecīgā gada novembrim vai ilglaicīgā periodā un īpašu ieguldījumu pēdējā gada laikā.

5.3. Titulu pretendentus izvērtē komisija šādā sastāvā:

- 1) Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs – komisijas priekšsēdētājs;
- 2) Degumnieku pamatskolas pārstāvis – komisijas loceklis
- 3) Degumnieku tautas nama pārstāvis – komisijas loceklis;
- 4) Ošupes pagasta sociālais darbinieks – komisijas loceklis;
- 5) Degumnieku bibliotēkas vadītāja – komisijas loceklis.

6. Titulu saņēmējus apstiprina Ošupes pagasta pārvalde un savu lēmumu saņēmējiem paziņo ne vēlāk kā piecas dienas pirms Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinīgā sarīkojuma.

7. Apbalvojumus pasniedz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītajā svinīgajā sarīkojumā Degumnieku tautas namā.

8. Apbalvojumus pasniedz pagasta pārvaldes vadītājs vai pilnvarota persona.

Apstiprina: **Aigars Šķels**,
Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs

**Lūgums priekšlikumus iesniegt līdz
2019. gada 30. oktobrim.**

Kopā Lubāna lokā

28. jūnijā visus velo braucējus izkustēties apkārt Lubāna ezeram aicināja multifunkcionālā centra „13. km” jaunieši. ŪTAC „Bāka” pulcējās dažādu vecuma velo braucēji. Laiks mūs lutināja ar mērenu gaisa temperatūru, vēlāk gan izaicināja ar lielu vēju. Lubāns meta viļņus kā jūrā un daži pat saskatīja paralēles ar Liepājas jūrmaļu, kur, kā zināms, piedzimst vējš.

Velo brauciens ilga sešas stundas, ieskaitot arī pauzes, kad braucēji atpūtās, jo 57 kilometrus pievarēt vienā reizē nebūt nav joka lieta. Mazākajiem dalībniekiem bija iespēja izbaukt mazo distanci, kas bija 6 kilometrus gara. Toties izbaudīt dabu Lubāna mitrājā uz velosipēda bija iespēja ikvienam interesentam. Kopā piedalījās 38 dalībnieki, par ko mums liels prieks. Protams, ir pirmā pieredze, pirmās kļūdas, ko varēsīm palabot nākamajos pasākumos.

Pēc brauciena dalībnieki tika cienāti ar zupu un aicināti piedalīties radošajās darbnīcās – pagatavot auduma maisiņu, pildspalvu no niedres, uzspēlēt dažādas koka spēles, apgleznot savu Lubāna ezera akmeni un piedalīties kopējo gleznu tapšanā. Lubāns iedvesmo un nomierina. To sajūtām mēs visi kopā Lubāna lokā.

Jāsaka paldies multifunkcionālā centra „13. km” aktīvajiem jauniešiem, kas patiesībā arī bija šī pasākuma iniciatori. Paldies arī Madonas novada pašvaldībai, Rēzeknes novadam, jo īpaši ŪTAS „Bāka” sirsnīgajiem darbiniekiem, Ošupes pagasta pārvaldei un Aigaram Šķēlam, Lubāna mitrāja informācijas centra meitenēm Elīnai Gaveiko un Ilzei Saušai. Kā arī jauniešiem: Zanei Inčai, Lindai Kalniņai, Ralfam Bormanim, Jānim Tomam Litkem, Jānim Tomam Bārbalam, Markusam Kaļinovskim, kas palīdzēja organizēšanā. Īpašs paldies arī Dabas aizsardzības pārvaldei un Regīnai Indriķei. Par dalībnieku nozīmītēm parūpējās SIA „TAVAdrukātava” kolektīvs.

Dace Kalniņa
Foto Ārija Logina

Aviācijas svētki priecē atkal!

Ar gada pārtaukumu Degumnieku lidlaukā turpinot Aviācijas svētku tradīciju, norisinājās svētku lidošanai. Un kā gan ne, ja izrādās, – te mūsu pusē jau lidojuši pirms 100 gadiem. Nesen laikrakstā „Stars” vēsta, ka aptuveni vietā, kur tagad norisinās tik ievērojams pasākums kā aviācijas svētki, nokritusi sarkanarmiešu vadīta lidmašīna Nieuport. Tas noticis 1919. gadā, kad šeit atradusies frontes līnija. Lidmašīna nokritusi no karabiņu

un ložmetēju raidītām lodēm vietā starp Cērpelniekiem (Degumniekiem) un Sipiņiem.

Arī šogad apmeklētāji varēja tuvumā apskatīties lidaparātus, fotogrāfēties pie tiem, vērot paraugdemonstrējumus, ko izpildīja pilots Jurģis Kairis. Viņš ir lietuviešu pilots un aeroinženieris. Par viņa visslavenāko triku tiek uzskatīta izlidošana ar otrādi apvērstu lidmašīnu zem Kauņas gājēju tilta, kas stiepjas pāri Ne-

munas upei. 2010. gada Rīgas pilsētas svētkos J. Kairis ar lidmašīnu izlidoja zem Vanšu tilta. To, cik šis pilots ir talantīgs un pieredzes bagāts, redzējām mēs visi.

Rīta pusē svētku organizatori bija parūpējušies par iespēju izlēkt ar izpletņi instruktora pavadībā. Izpletņlēcēji bija atbraukuši no Daugavpils izpletņlēcēju sporta kluba. Tā nu reiz ir iespēja saņemt kārtīgu adrenalīna devu. Ne katrs to vēlas, bet nezināmais, neizbaudītais allaž

vilina. Arī šajos svētkos visi varējām vērot izpletņlēcēju paraugdemonstrējumus un priecāties par tiem. Neiztika arī bez robežsardzes helikoptera, kas priecēja klātesošos ar saviem paraugdemonstrējumiem.

Pirmo reizi Aviācijas svētkos piedalījās arī Zemessardzes 25. kājnieku bataljons, kas svētkos nodrošināja kārtību un apmeklētājiem sniedza iespēju aplūkot savu ekipējumu. Daudzi pamēģināja uzvilkt zemessarga ķiveri, vesti un paņemt ieroci rokās. Noteikti šeit tapa daudz neizmirstamu foto uzņēmumu. Vienaldzīgu neatstāja arī zemessargu mugursomas pārtikas produktu klāsts.

Jāpiezīmē, ka iestājoties Zemessardzē, interesantam būs iespēja apgūt pamatapmācības kursu vairāku nedēļu ilgā vasaras nometnē vai pusgada garumā reizi vai divas reizes mēnesī nedēļas nogalē.

Apmācību periodā iemācīsies apieties ar strēlnieku ieročiem (AK-4, G-36, m/45, Sig-210, AKM, RPK, KSP-58, AT-4, M2CG), apgūsi pirmo palīdzību, militāros sakarus, topogrāfiju, ierindas mācību, reglamentus, lauka kaujas iemaņas, izdzīvošanu un nodaļas – vada līmeņa taktiku. Tev būs iespējas fiziski un morāli pilnveidoties. Par šiem un citiem sev svarīgiem jautājumiem varēja interesēties pie zemessargiem, kas darbojās šajā stendā. Turpat blakus bija iespēja aplūkot un pat iekāpt zemessardzes specializētajā transportā.

Tāpat pirmo reizi Aviācijas svētku vēsturē ar savu stendu piedalījās „air Baltic Training Pilot Academy”. Varbūt kāds jaunietis pēc sarunas ar pilotiem būs iedvesmots un savu nākotni saistīs ar šo cienījamo profesiju.

Pilot Academy palīdzēs iegūt mācību kredītu sadarbībā ar kredītiestādi, kas studentiem piedāvā samazinātas procentu likmes, kā arī izdevīgu atmaksas grafiku, kas pielāgots *airBaltic* darba līguma nosacījumiem. Programmas izmaksas ir līdz 79 000 eiro, un šajā summā ir iekļauts atlases process, moderni teorijas kursi, kuru pamatā ir datorizētas mācības un pašmācība, jomas labākās mācību grāmatas individuāli piešķirtos iPad planšetdatoros, teorētiskās nodarbības profesionālu instruktoru vadībā, treniņi simulatorā un mācību lidojumi, obligātie eksāmeni, kā arī sertifikācija un ar to saistīto licenču izmaksas. Papildu izmaksas radīsies vien tad, ja programmas dalībniekam mācību gaitā neizdosies nokārtot eksāmenus un viņš turpinās mācības. Šī maksa neiekļauj dzīvošanas un ikdienas izdevumus.

tramplīna milzīgā matracī. Pasaule ir tik pilna ar interesantām un neierastām lietām un šāda veida pasākumi, kur tos pamēģināt.

Visas dienas garumā ar svētku programmu un notiekošajām aktivitātēm iepazīstināja DJ Aivis.

Par apmeklētāju vēderiņiem rūpējās izbraukumu ēdinātāji un starp tiem arī „Gerdas burgerīši”. Katrs dalībnieks kuplināja un darīja košāku šo dienu. Paldies organizatoriem un visiem lidošanas entuziastiem!

Dace Kalniņa

Tāpat pēc studiju beigšanas jaunietis tiek nodrošināts arī ar darbu.

Šie svētki apmeklētājiem ir simpātiski arī ar to, ka te ir iespēja atpūsties un darboties arī mazajiem apmeklētājiem. Šoreiz izklaides iespējas bija piepūšamajās atrakcijās, orbitron atrakcijās un varēja pabraukāties ar mini BMX. Drosmīgākie varēja izbaudīt brīvo kritienu, lecot no

Vieta un laiks, kad satīkties – pagasta svētki

Pagasta svētki, sporta svētki, kā jau katrs mēs viņus saucam, bet tas noteikti ir gada pasākums, kurā visu paaudžu pagasta iedzīvotājiem ir iespēja satīkties un pavadīt laiku sportiski un patīkami.

Šogad Ošupes pagasta pārvalde parūpējās, lai visiem klātesošajiem būtu spilgtiem mirkļiem raiba diena. Rīts sākās ar reģistrēšanos, individuālajām stafetēm, volejbolu, radošajām darbnīcām. Tāpat dalībniekiem bija iespēja tikt pie glitera vai hennas tetovējuma. Jaunums šajos svētkos bija arī pinumu meistars no Līvāniem, kas pasākuma laikā gatavoja dažādus klūgu izstrādājumus un piedāvāja arī tos iegādāties.

Individuālās disciplīnas katru gadu pārsteidz ar izdomu. Šogad izaicinājumu dalībniekiem sniedza disciplīnas „Knipis”, „Sarkanais paklājs”, „Ogotājs”, „Atspole”, „Omlete”, „Rikšiem bērit es palaidu”. Savu spēku rādīt virves vilkšanā bija iespēja komandām, kuru kopējais svars nepārsniedza 400 kilogramus un kuru dalībnieku vecums ir lielāks par 18 gadiem. Tātad visai nopietna lieta.

Nu jau par tradīciju kļuvis arī smilšu futbols hokeja laukumā. Mierīgāka sporta veida tīkotājiem bija piedāvājums spēlēt zolīti, ko daudzi arī izmantoja.

Bērnus priecēja veselas divas piepūšamās pilsētiņas, par ko sajūsmā bija ne tikai paši mazākie, bet arī viņu vecāki. Piedaloties radošajās darbnīcās, bija dalībnieki, kas pauda sajūsmu par svētkiem un minēja, ka tā, kā šeit, nav nekur citur, jo visas izklaides ir bez maksas. Labi, ja spējam to darīt arī paši – pagasta iedzīvotāji.

Nebijusi aktivitāte bija arī ūdens bumba un meža šūpoles. Tāpat arī „LaserTag”, kas spēlētājiem liek izbaudīt sajūtu ka esi kaujā. Jā, agrāk puiši kariņu spēlēja ar no koka gatavotām pistolītēm, nu esam izgauguši līdz tam, par ko vēl pirms 30 gadiem varēja tikai sapņot.

Tautas namā ikviens interesents varēja aplūkot pagasta iedzīvotāju radīto keramikas un austu darbu izstādi. Projekta „Pūralāde” laikā tapuši patiešām skaisti un unikāli darbi. Labi, ka mūsu pagasts ir kļuvis bagātāks, šoreiz ar aušanas prasēm un keramikas iemaņām. Paldies skolotājam Guntai Sanderei un Unai Salmanei, mēs daudz ko ieguvām!

Svētku sajūtu mūzikā mums sniedza Ginta Gerševica un Juris Moris. Patiešām talantīgi cilvēki, prieks! Noslēgumā klausītājiem bija ļauts redzēt J. Mora radītu Gintas portretu, kā smeļ pats mākslinieks, viņš gatavojoties mūzikas un mākslas festivālam „Bildes” Rīgā.

Pēcpusdienā visus pārsteidza velo

Foto: VendijaS

Foto: VendijaS

Foto: VendijaS

šovs grupas „Greentrials” izpildījumā. Te nu gan par puišu rādītājiem trikiem nebija vienaldzīgs ne jauns, ne vecs. Mūsu jaunieši ar apbrīnu minēja, ka arī viņi kaut mazliet gribētu patrenēties un izpildīt kādu triku. Kopš 2010. gada „Greentrials” ekstrēmā komanda ar vairāk nekā 600 velo šoviem ir iepriecinājusi tūkstošiem cilvēkus Latvijā un ārpus tās.

Laika gaitā komanda ir kļuvusi par labāko ekstrēmo velo komandu Baltijas valstīs, apvienojot vienus no spēcīgākajiem BMX un velo/moto Triāla sportistiem, kā arī uzbūvējot iespaidīgākās pārvietojamās konstrukcijas. Te jācītē dzejnieks I. Ziedonis: „Tautai patīk savu

spēku redzēt!”. Sava veida spēku un varēšanu mēs te noteikti redzējām.

Daudzus priecēja grupa „Rumbas kvartets”, patīkami bija izbaudīt tādu mākslinieku sniegumu. Ne katru dienu ir tāda unikāla iespēja. Uz tāda muzikāla viņņa svētku dalībnieki devās uz apbalvošanu, jo visas dienas garumā taču bijām ne tikai svētku gaisotni baudījuši, bet arī sportojuši.

Dienas noslēgumā uz balli aicināja grupa „Sokrata brīvdienas”. Uz tikšanos nākamgad!

Dace Kalniņa
Foto – Vendija Strode

Noteicošais faktors ir attieksme pret darbu

Vasara jau pamatīgi ieskrējusies un ja tā plašāk pastieps rokas, noķers rudenī aiz pelēkā apmetņa. Aviācijas svētki beigušies, bet, kavējoties atmiņās par tiem, aizdomājos, vai kāds mūsu pagasta iedzīvotājs nav savu dzīvi saistījis ar lidmašīnām, aviāciju. Aprunājoties ar draugiem, sapratām, ka ir gan. Tas ir Lauris Kuikucāns, kas savulaik bijis stjuarts, bet nu ir teorētisko un praktisko apmācību instruktors

Pastāsti īsi par sevi.

Mani sauc Lauris Kuikucāns, man ir 28 gadi, dzīvoju Mārupes novadā, esmu precējies, ir meita.

Strādāju aviācijā jau 6,5 gadus, darba vieta, vienmēr saku, ir „Pasaule”, jo ir diezgan neparedzami, kur man vajadzēs apmācīt stjuartus, pilotus un dažādu citu departamentu darbiniekus aviācijas nozarē attiecīgos tematos.

Kādas ir spilgtākās atmiņas no Degumnieku pamatskolas ?

Viennozīmīgi sporta zāles apmeklējumi līdz vēlam vakaram (volejbols, futbols). Peldes dīķos, pedāļu mīšana un daudzas citas izklaides ar draugiem.

Kur aizveda tavs ceļš pēc skolas beigšanas?

Degumniekos mācījos līdz 5. klasei, tad devos uz sporta skolu Siguldā, tālāk jau Murjāņu Sporta Ģimnāzija un pēc tam studijas Rīgas Stradiņa Universitātē.

Kā nokļuvi līdz lidošanai? Kādu mācību iestādi beidzi?

Līdz lidošanai nokļuvi pavisam nejauši, izdzirdot sludinājumu pa radio. Bija vēlme paceļot un stjuarta darbs airBaltic bija tas, ar kuru tas bija iespējams. Beidzu Rīgas Stradiņa universitāti Eiropas Studiju Fakultāti Politikas zinātnē, ir gan bakalaura, gan maģistra grāds. Attiecīgā pozīcija darbā gan nav ļoti saistīta ar izglītību, taču jebkas, ko studē, palīdz tālāk darīt pilnvērtīgu darbu.

Par ko sapņoji kļūt bērnībā?

Godīgi sakot, tāda viena konkrēta sapņa nav bijis, bet vēlme tīkties pēc labklājīgas dzīves gan. Protams, esot sportistam Latvijas Junioru izlasē, vienīgais, par ko domā, ir Latvijas, Eiropas un Pasaules čempions, kas bija sasniedzams. Kā jau visur sportā, ir nepieciešami lieli sponsori, ja tādu nav tehniskos sporta veidos, tad arī jādomā par karjeras maiņu.

Kādā aviokompānijā strādā un kādi ir tavi tiešie darba pienākumi?

Strādāju SmartLynx airlines ltd, esmu teorētisko un praktisko apmācību instruktors kompānijā. Kompānija speturpinājums 6. lpp.

INTERVIJA

turpinājums no 5. lpp.

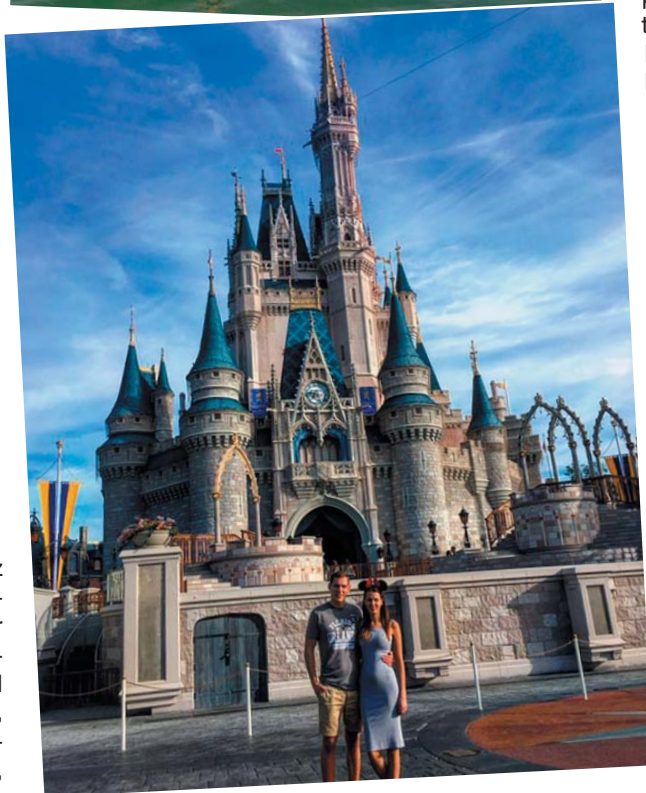
cializējas uz ACMI projektiem (Aircraft, Crew, Maintenance, Insurance). Vienkāršākiem vārdiem sakot, mēs piedāvājam citām kompānijām izīrēt mūsu lidmašīnas pa visu pasauli. Klients, izsakot vēlmi īrēt mūsu lidmašīnu, paraksta kontraktu uz noteiktu laiku, un tad mēs dodamies izpildīt reisus no konkrētām valstīm. Tad sākas mans darbs, lidoju uz konkrētu vietu un apmācu stjuartus, kā operēt kabīnē, pasniedzu Normālas procedūras, Avārijas procedūras (kā evakuēties), Pirmo palīdzību, Security (aviācijas drošību, par terorismu, kā rīkoties terorisma gadījumā lidojuma laikā, kā ietekmēt pasažierus, kuri ir agresīvu utt. Pilotiem tāpat stāstu par Aviācijas drošību un par kravām, kuras viņiem ir jāaizpilda mūsu lidmašīnās (sprāgstvielas, magnetizēti materiāli, uzliesmojoši šķidrumi). Instruēju par komunikācijas veidiem starp stjuartiem un pilotiem. Protams, daudz tehniskas lietas saistībā ar lidmašīnu. Tas viss tiek eksaminēts – ir testi mūsu izveidotā sistēmā un tāpat ir jābrauc uz lidmašīnu simulatoriem, kur tiek veikta praktiska pārbaude vai avārijas situācijā stjuarti ir kompetenti un spēj reaģēt uz uguni, dūmiem, dekompresiju un evakuēt pasažierus 90 sekunžu laikā. Ir daudz citu pienākumu, jo ir nepieciešams sevi pilnveidot un darboties attiecīgi pēc starptautiskajām regulām, jo visas manas darbības tiek pieskatītas no Aviācijas autoritāšu puses, kuri arī izdod attiecīgos sertifikātus, lai es varētu strādāt starptautiski.

Vai atceries savu pirmo lidojumu kā pasažieris?

Protams, tas bija uz ASV. Lidoju uz Pasauls čempionātu Leikplesidā. Tas bija 13 gadus atpakaļ. Pāri okeānam parasti lido lielas lidmašīnas ar vismaz 350 pasažieriem uz borta. Reiss ilgst aptuveni 8 h līdz Ņujorkai. Tas ir pietiekami nogurdinoši, jo sanāk šķērsot vairākas laika joslas. Baidītos toreiz nebija, taču dažkārt mūsdienās mācīšanos par dažu kompāniju kvalitāti, jo esmu iekšā aviācijā un dažas lietas viennozīmīgi saprotu labāk kā pirms 10 gadiem. Pirmais lidojums, protams, bija neaizmirstams, jo lidot 13 gadus atpakaļ bija visai ekskluzīva iespēja, ko vairs nevarētu teikt par mūsdienām.

Vai lidojot atgadās kādi kuriozi vai bīstamas situācijas?

Labs jautājums, aviācijā ir daudz kuriozu un tikpat daudz arī bīstamu situāciju. Atklāti sakot, lielākā problēma ir pasažieri un to attieksme pret apkalpojošo personālu un citam pret citu. Šobrīd lidoju tikai vienu reisu pa 6 mēnešiem, veicot lidojuma novērtēšanu uz attiecīgajai apkalpei, jo ir citi darba pienākumi, kā jau minēju iepriekš. Vienmēr atcerē-

šos pirmās palīdzības gadījumus – sirdstriekas, panikas lēkmes, epilepsijas un insultus. Esmu saskāries ar visiem šiem gadījumiem un vēl vairāk. Viens no tiem, ir, kad izejot no pilota kabīnes, zaudēja samaņu, lidojot uz Maskavu, un bijām spiesti atgriezties Rīgā, cenšoties pilotam saglabāt samaņu, to detaļās neatstāstīšu. Esmu lidojis ar Dinamo Rīga hokejistiem uz viņu tūri KHL ietvaros, dzīvojis kopā ar viņiem. Pašreizējā kompānijā esmu lidojis daudz specifiskus reisus ar karavīriem uz Irāku un daudz artilērijas bagāžas nodalījumos. Šādi reisi ir ar paaugstinātu bīstamību un, protams, ar paaugstinātiem drošības noteikumiem. Visnotaļ interesanti reisi bija ar deportētajiem uz borta jeb tiem, kuri ir izdarījuši ko kriminālu (ieslodzītajiem). Viss reiss ir tikai apsargi, policisti un deportējamie. Tehniski iemesli arī ir bijuši – nosēšanās laikā putni ielidojuši dzinējos, kas ir ļoti bīstami, tāpat arī sliktu laikapstākļu dēļ esam mēģinājuši nosēties vairākas reizes pēc kārtas. Pietiekami

sarežģīti reisi ir lidojot Izraēlas kompānijai, jo drošības apsvērumi ir pavisam citā līmenī – daudz striktāki. Lidmašīnas kabīnē vienmēr ir Air Marshall darbinieki, kuri pasažieriem nav zināmi, un viņi ir, lai tiktu galā ar teroristiem un sprāgstvielām. Lai visu izstāstītu, ir jāķeras pie grāmatas rakstīšanas, jo notikumu ir bijis ļoti daudz un visu informāciju arī nedrīkst izpaust.

Vai esi lēcis ar izpletņi? Kādas tavas sajūtas un iespaidi?

Esmu lēcis divas reizes un vienā no tām esmu nosēdies kokos. Sajūtas ir iespaidīgas, tajā pat laikā mazliet arī liek manīt bailes. Nodarbojos ar daudz ekstrēmiem sporta veidiem, tas man palīdz nomierināties un samazināt stresa līmeni darbā.

Vai esi bijis kādos no Degumnieku Aviācijas svētkiem?

Biju, šķiet, 3 gadus atpakaļ. Pagasta priekšsēdētājs ar komandu viennozīmīgi veic lielisku darbu.

Kā tu iedrošinātu jaunieši, kas vēl tikai sapņo kļūt par lidmašīnas apkalpes locekli, uzdrīkstēties apgūt kādu ar aviāciju saistītu profesiju?

Aviācija ir ļoti plašs lauks, jo ir daudz un dažādu pozīciju. Man pašam tas viss ir licies neiespējami, taču pavisam noteikti varu teikt, ka noteicošais faktors ir tieši attieksme pret darbu, jo visas tehniskās lietas var iemācīties. Mans ieteikums ir, lai jaunieši jautā tiem, kuri jau strādā kādā amatā, nerunājot konkrēti par aviāciju. Vienkārši ir jāuzdod tiešs jautājums: Es gribētu saistīt nākotni ar šo vai citu jomu... Nezinu tādu, kurš atteiktu cilvēkam, kurš interesējas mācīties. Ar lielāko prieku palīdzēšu un atbildēšu uz jautājumiem, ja kāds vēlēties uzzināt ko vairāk.

Vai, pildot savus pienākumus, sanāk laiks arī garākai atpūtai?

Šobrīd ar ģimeni atpūšos Portugālē un pēc tam sanāks laiks aizbraukt arī uz Degumniekiem. Visaiņemtākā sezona ir no rudens līdz vēlam pavasarim.

Kāds ir tavs hobijs?

Hobiju tiešām ir pādaudz. Patīk ūdenssports kaitsērfings, veikbords. Daudz minos ar riteni, peldu. Cita vājība ir moči. Cenšos visus brīvos brīžus aizpildīt ar ko aktīvu.

Kādās valstīs saistībā ar savu

profesiju esi pabijis un vai reisu galamērķi mēdz būt vieni un tie paši, vai mainās?

Nesaukšu lielāko daļu Eiropas valstu un salas okeānos tuvu Eiropai. Bet ārpus Eiropas varu minēt Taizemi (Bangkoka), ASV (Ņujorka, Vašingtona, Orlando, Filadelfija), Maroka, Izraēla, Palestīna, Krievija, AAE (Dubaija).

Kā tu redzi Degumniekus, Ošupes pagastu pašreiz? Ko šeit saskati pozitīvu, ko vajadzētu mainīt?

Lieliska vieta ar tīru vidi, ļoti labu skolu un visu pielāgotu sportam. Ļoti žēl, ka ir maz skolnieku. Taču ticu, ka dzīves stils mainās daudzos jauniešos un viņi redz potenciālu attīstīties laukos un veidot savu biznesu šeit, ko rāda arī tendences kopumā.

Paldies Laurim Kiukucānam par interesanto stāstījumu, ticu, ka tev, lasītāj, intervija būs saistoša, jo šeit atspoguļota profesija, par kādu „Klānu vēstis” vēl nebija rakstījušas.

Dace Kalniņa
Foto no personīgā arhīva

Man tas patīk!

Kad kādam mājās tuvojas svētki, vienmēr tiek padomāts par galda servēšanu, telpu dekorēšanu un visu citu nepieciešamo. Protams, katriem svētkiem savs stils un noformējums. Ne viens vien ir pamanījis un priecājies par pārdomātajiem svētku noformējumiem mūsu pagasta centrā.

Vasarā zārdi ar puķēm, Ziemassvētkos rūķi, Lieldienās zaķi, Jāņos sieri un alus kausi un tā katros svētkos visa gada griezumā.

Ļoti atzinīgi vērtēju tautas nama dekorācijas katrā pasākumā. Kā lai nepaslavē, ja tas priecē, un darbs godam padarīts. Tieši par šo tēmu uzrunāju vienu no šī darba veicējiem Normundu Melngaili.

Parunāsim par dzīvi, pastāsti par sevi!

Pirmās trīs klases mācījosi Gotlība skolā, pēc tam izglītību turpināju iegūt Rupsalas pamatskolā. Pēc pamatskolas beigšanas iestājos Ērgļu 57. PTV. Ieguva plaša profila traktorista – mašīnista izglītību. Noliktu šofera tiesības un ieguva arī autobusa vadītāja apliecību.

Atminos, ka jau pēc 6. klases beigšanas pa vasaru, vēl puika būdams, strādāju zāles miltu agregātā „Kozsalās”, pelnīju naudiņu skolai, apģērbam, burtnīcām, grāmatām. Bet pēc 8. klases strādāju par traktoristu praksē.

Kad biju ieguvis šofera tiesības, tajos labajos laikos strādāju p.s. „Aiviekste” 1. iecirknī. Braucu ar GAZ-53, vadāju kravas. Tad man bija „bobiks” (tā sauca tāda tipa mašīnas), ar kuru vizināju agronomus, vētārstus, zootehniķus, tai skaitā ļoti bieži arī tevi, Ināra.

Likvidējās kolhozi, saimniecības. Sākās juku laiki, visu privatizēja. Katram bija jādomā par sevi, kur, ko un kā darīt. Bija ļoti daudz bezdarbnieku, garas rindas, darbu nevarēja atrast. Kādu laiku strādāju gaterī pie Raita Bārbala, griezām dēļus, bet radās veselības problēmas un nevarēju šo darbu strādāt. Kādu laiku strādāju arī par autobusa šoferi SIA „Madonas ceļabūve”. Varētu teikt, ka šis darbs tāds vienmuļš. Vieni un tie paši reisi, vieni un tie paši pasažieri. Mani tas uz ilgu laiku neuzrunāja.

Ko tu dari tagad?

Esmu labiekārtošanas darbu strādnieks Ošupes pagastā. Gatavoju arī dekorācijas tautas namā, gan pagasta centrā. Griežu vecos kokus, aplīdzinu dzīvžogu. Darbu ir daudz un dažādi, kā jau „Lauku sētā – darba daudz!”. Ar sieviņu audzējam puķes, lai būtu, ko stādīt pie skolas un puķu podos. Man tas patīk.

Kur tu smel idejas saviem mākslas darbiem, kā tie top?

Man negribētos tos saukt par māks-

Ar mazdēliņu.

las darbiem, lai gan nenoliedzu, ka viens otrs varētu savā veidā tam atbilst, par ko man pašam ir prieks. Idejas atrodu, kā smejas, „mātē goglē” Tur to netrūkst. Ja tā padomā, ko gan tur nevar pamanīt, atrast un uzzināt. Ļoti laba tehnoloģija, no kuras varam paņemt to labāko, citējot reklāmu: „Lieto internetu jēgpilni!”

Man daudz ko iesaka un palīdz sieva Ilze, ka varētu tā vai šitā un tur pietāvētu tas un tas. Kopā domājam un darām. Ilgāks laiks pāiet modelējot, izdomājot, nekā visu dabūt gatavu. Pārsvārā labās domas raisās guļot gultā, pa nakti. Domā, domā un no rīta ideja jau ir gatava, kā konkrēto lietu pagatavot līdz galam.

Varbūt tu atceries savu pirmo meistardarbu?

Jā, atceros gan. Tas bija pasen. Kopā ar Arni Balto taisījām koka virpu. Viņš iemācīja, kā koku apstrādāt utt. Paldies viņam par to! Bet pirmais mans darbiņš atrodas tautas namā, tas ir tv galdiņš.

Man pašam vislabāk patīk baltais flīģelis, ko izgatavoju dziedātājmeitenēm, kurš vēl nav pārtaisīts un atrodas klubā. Pašam bija prieks skatīties, kā mūsu Ineta sēž un muzicē pie baltā flīģeļa.

Tagad varbūt parunāsim par ģimenes dzīvi? Zinu, ka proti garšīgi gatavot. Sieviņa tevi ne reizi vien ir slavējusi.

Nu ko, sāksu ar to, ka kopā jau esam 25 gadus ar astīti. Man ir ļoti kolosāla ģimene – divas meitas, ar kurām es lepojos, znoti un mans mīlais, maziņais mazdēliņš. Pie savas ģimenes es noteikti pieskaitu arī sievas māsu Daci ar bērniem – Renāti un Uldi. Mēs visi esam vienoti un draudzīgi.

Tagad es neesmu tikai vīrs, tētis, bet gan „opelis”(vectēvs). Esmu priecīgs un lepns par to. Par ēstgatavošanas prasmi varu teikt lielu paldies Anitai Tomiņai, viņa man daudz ko iemācīja. Man tas patika un bija interesanti darboties virtuvē. Ēdienkarti domājam visi kopā. Ja man jautātu, kas man pašam vislabāk garšo, tad grūti būtu atbildēt. Laikam jau tad jāteic, ka ma-

nis ceptās kotletes, jo tās nekad nepaliek pāri. Un arī mani marinētie gurķi, kurus pats sēju, novācu un salieku burkā. Visām bieži gatavoju gaļas rolādes. Sanāk tīri labi. Esmu cepis arī kūkas. Kādreiz jau teju katrā mājā audzēja cūkas un teļus, bija viss savādāk, mājās audzēts. Tagad ieej lielveikalā, galvenais, lai maks pilns, nopērc, ko sirds kāro. Bet tomēr iegādāto nevar salīdzināt ar mājās audzēto un gatavoto, veikala precei taču ir tik daudz kas pievienots – dažādi E un aromatizētāji, ka ne salasīt un uzskaitīt visus.

Piedalies arī pašdarbībā. Tev patīk?

Sāku dejojot tautiskajās dejās deviņdesmitajos gados. Esmu pabijis daudzos Dziesmu un deju svētkos. Faktiski, pateicoties deļām, arī „sadejot” ar sievu Ilzi. Diemžēl palieku vecāks, veselība arī klibo, vairs dejojot nevaru. Bet tā atmosfēra, kas valda Deju svētkos Rīgā, koncerta laikā, iespiedusies atmiņā un sirdī uz visu mūžu. Tagad spēlēju dažādas lomas amatieratrī „Cits modelis”. Tas man iet pie sirds. Mēģinājumos varam izsmieties gan par sevi, gan citiem, toties, spēlējot lomu uz skatuves, smejas skatītājs, tas rada prieku un azartu spēlēt, nebaudīties būt smieklīgam. Kolektīvs arī ir ļoti draudzīgs.

Kā tev patīk pagasta dzīve, ļaudis?

Lepojos ar savu pagastu! Esam aktīvi, sevi nesam Latvijā. Pagastvecim – visu cieņu un, kā tautā saka, cepuri nost! Lai vēl citos pagastos būtu tā, kā mums te. Ļaudis varēja būt saprotošāki, atsaucīgāki. Kaut vai tas – nomet papirus, tukšās pudeles un bundžas, kur pagadās. Gan jau tie bezdarbnieki satīrīs. Atkritumu konteineri pilni, bet tāpat liek blakus, tas pats notiek arī tad, kad tie nēz nav pilni līdz malām. Arī vecus ledusskapjus un veļas mašīnas, mēbeles noliek turpat, lai gan labi zina, ka savācējmašīna tos neņem. Dzīvot daudzdzīvokļu mājās otrreiz dzīvē es negribētu, bet nu ir, tā kā ir. Daudz sliņķu, kuriem pie logiem aug nātres, nezāles, grūti nopļaut pagalmu, trepju telpas netīras. Bet neko jau manis sacītais nemainīs, izsaku tikai savu viedokli.

Ko tu ieteiktu?

Faktiski ir labi, kā ir, bet vienmēr varētu būt labāk. Vairāk vajag darīt, mazāk runāt, aprunāt. Cīnīsimies par tīru vidi, kurā mēs dzīvojam. Jāpriecājas par labo.

Ko tu novēlētu katram gadalīkam?

Jā, tas gan ir interesants jautājums. Ziemā – zīmu ar baltu sniegu, pavasarī – plaukstošus pumpurus ar lakstīgalu treļļiem un dzeguzi. Vasarā – daudz saules, daudz skaistu ziedu un rudeni katram novēlu daudz dārzeņu un augļu, un krāšņo lapu zeltu!

Paldies par interviju – Ināra Baltā

Foto no personīgā arhīva

Turpinājums no iepriekšējā numura

Jāņu laiks ir visai maģisks un noslēpumiem tīts. Tā nu šajā laikā arī „Klānu vēstis” notika visai mīklains atgadījums. Nosūtot avīzes materiālus ar Beātes Beatrises Juško interviju uz tipogrāfiju, pazuda nobeigums. Tādēļ, lasītāj, šajā numurā vari izlasīt intervijas noslēgumu. (Redakcija atvainojas par neprecizitāti raksta autorei.)

KAS TEV ĻOTI NEPATĪK UN KAITINA KO TU DARĪTU, LAI TĀ NEBŪTU?

Mani ļoti kaitina uzņēmīgas pārdevējas, protams, es saprotu, tas ir viņu darbs un pienākums pircējiem palīdzēt un piedāvāt, bet vai tas nav pārāk uzņēmīgs? Man, piemēram, uzreiz ir vēlme doties projām, nevis kaut ko pielaiķot un kur nu vēl iegādāties. Es laikam apģērbu veikalā vai it īpaši tirgū strādāt nevarētu, jo vienkārši nespētu tik šausmīgi uzrakties cilvēkiem ar palīdzību. Vēl man ļoti nepatīk brutāla un nelabvēlīga attieksme pret dzīvniekiem, tas mani ļoti sadusmo. Bet ar visu var cīnīties! Ar vēl vienu bet, – man ļoti nepatīk lapsas un es no viņām baidos vairāk, kā no citiem zvēriem vai pat cilvēka. JA ES TEV UZDODU JAUTĀJUMU AR DESMIT ATBILDĒM, KĀDĀ SECĪBĀ, TU ATBILDĒTU?

1. Atpūta, jo tās man mazliet trūkst un tas ietekmē manu veselību.

2. Sports, jo man vajag būt kustībā un es milu volejbolu.

3. Dejas, jo deju kopš bērnības un esmu iemīlējusi „Žuburus”.

4. Iztrakošanās, jo tas dod lielu adrenalīna devu un man ļoti patīk būt trakai.

5. Ceļošana, jo, manuprāt, tā ir arī kā tāda atpūta.

6. Balles, jo man ļoti patīk dejot un it īpaši dievinu zaļumballes.

7. Darbs, jo kaut kā jau nauda jānopelna.

8. Ģērbšanās – mode, jo tas gluži nav mans lauciņš, es labāk uzģērbšu kaut ko ērtu, nekā visu dienu staigāšu neērtā apģērbā, bet augstpapēžu kurpes man gan patīk.

9. Mūzika, jo mani vairs (jā, bērnībā gan saistīja) nesaista spēlēt kādu mūzikas instrumentu un es diemžēl neprotu dziedāt, bet klausīties skaļi mūziku mājās vai mašīnā man gan ļoti patīk.

10. Sēdēt un domāt, jo es labāk izvēlētos gulēt un domāt.

TAVAS 3 VISLIELĀKĀS VĒLĒŠANĀS

1. Es vēlētos, lai mani vecāki ir gandarīti un lepni par mani nākotnē un lai arī es ar sevi varu lepoties.

2. Es vēlētos, kaut man būtu tādi līdzekļi, lai es spētu izglābt jebkuru dzīvo radībiņu uz pasaules.

3. Es vienkārši vēlos, lai viss, ko vēlos, piepildītos!

Beāte, lai visas tavas ieceres un sapņi piepildās!

Ināra Baltā

Mans prieks un manas pārdomas

Vienmēr esmu priecājusies par dabu. Mums Latvijā tā ir īpaši skaista jebkurā gadalaikā. To papildina un viens otru kontrastē ezeri, upes, koki, plašās pļavas un treļļot nerimstošie putni.

Esam bagāti ar senām pilīm un nostāstiem, ar savas tautas skaudro pagātni, no kuras varam mācīties. Īstenībā tā varētu uzskaitīt vēl un vēl.

Bet visvairāk mani priecē puķes un puķu dārzi.

Pavasaros neapraktāmi skaisti zied ābeles, kuras kā sniega kupenas sagūlušas dārzos un nu rāda savu varenību dažādos toņos. Tāpat vizbules, purenes un visas citas puķītes, pat kārkls, kas nu nepavisam nebūtu pieskaitāms pie krāšņuma krūma, zied kā noreibis. Reizēm arī cilvēkam ir jāuzzied. Krāšņi citiem un, galvenais, sev par prieku.

Patiesībā jau ne to gribēju teikt, bet gan pievērst uzmanību, ka ļoti skaista puķu paradīze atrodas tepat Degumnieku centrā. Pirmkārt, ļoti skaista skolas apkārtnē un tikpat koši zied puķes aiz daudzdzīvokļu mājas parka malā. Kādos tik toņos tur puķes negozējas saulītē: lillijas, flokši, dienlillijas, rozes... un tā varētu uzskaitīt vēl un vēl! Liela izdoma pielikta pašu puķu dobjū veidošanā. Pat celms piedzīvojis otro mūžu kā puķu pods. Priecē, ka pretī dzīvokļu logiem to īpašnieki ierīkojuši puķu dārziņus, lai pašiem acij tikamāk un garāmģājējam prieks.

Pacilājoši skatīties, ka parks kļūst aizvien sakoptāks, krāšņāks un daudzveidīgāks.

Atminos, bija laiks, kad puķu dobes ziedēja katras daudzdzīvokļu mājas galā. Žēl, bet lielākā daļa no tām izzudušas. Jā, varbūt teiksiet, nav jēgas – suņi, kaķi utt... Bet vai tad viņu nav visur, arī tur, kur sakopts? Zinu un esmu pārliecināta, ka katrā mājā dzīvo kāds puķu mīlis. Kas par lietu? Esam palikuši slinkāki, nolaidīgāki? Nevajag jau sacensības, kuram skaistāk, plašāk, labāk. Manuprāt, ar mazumiņu arī pietiek. Vai tad ir tik grūti un neiespējami nopļaut zālīti, izravēt nezāles un iestādīt kādu puķīti. Nevari pats, palūdž kaimiņam vai kādam uzticamam cilvēkam, garantēju, ka neatteiks. Varbūt kopumā paliekam pesimistiskāki, bet noskaņu tomēr savai dzīvei radām mēs paši, ne visur vainojami deputāti un priekšnieki. Vēl skumīgāk, ja tiek izdemolēti mazdārziņi, vai tajos pacieņojas garnadži, kas paši audzēt negrib, bet dārza labumus baudīt gan. Kāpēc audzēt pašam, ja to var nopirkt veikalā? Tātad esam pārtikušāki un līdz ar to palikuši slinkāki. Nopirkt jau var gan un nemaz jau nav tik dārgi, bet tas, ko tu nopērc, ir tev nezināma prece, nevar zināt, kāda un cik daudz ķīmija lietota. Par sava dārza produkciju gan pats vari būt par 100% pārliecināts.

Ar šo rakstu negribu nevienu ne pelt, ne lielīt, bet vienkārši uzrunāt un iedrošināt. Mēs pavisam droši varam vairāk un labāk!

Radīsim prieku paši sev, dāvāsim prieku citiem! Vienreiz tik dzīvojam!

Ināra Baltā

Svarīgi datumi, lai saņemtu platību maksājumus

Jūnijā noslēdzās platību maksājumu iesniegumu pieņemšana. Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā tika iesniegti 58 530 pieteikumi, no tiem 1730 ir atbalsta saņemšanai ar samazinājumu (samazinājuma sankcija tiek piemērota iesniegumiem, kas saņemti pēc 22. maija).

Dienests ir gandarīts, ka lauksaimnieki turpina sakopt zemi. Par nepilniem 28 tūkstošiem ha ir pieaugusi atbalstam pieteiktā lauksaimniecības zemi platība. Šogad pieteikti 1,753 miljoni ha, 2018. gadā tie bija 1,725 miljoni ha zemes.

Lai saņemtu atbilstošos platību maksājumus, lauksaimniekiem ir jāievēro svarīgi datumi:

- līdz 15. augustam jābūt noganītiem vai nopļautiem un novākti zālājiem, kas nav ES nozīmes zālāju biotopi un kas nav zālāji, kurus izmanto biškopībā nektāra vākšanai vai ārstniecības

augu vākšanai;

- no 15. jūnija līdz 31. augustam kultūraugiem jāatrodas vai arī to atliekām jābūt redzamām uz lauka pēc ražas novākšanas! Tas nepieciešams, lai LAD varētu pārliecināties, ka iesniegumā deklarētie kultūraugi ir auguši noteiktajā platībā;

- 15. septembris ir termiņš, kad jānogana vai jānopļauj un jānovāc zālāji, kas atzīti par bioloģiski vērtīgiem vai ES nozīmes zālāju biotopiem vai putnu dzīvotnēm, kā arī jānopļauj un jānovāc zālāji, ko izmanto biškopībā nektāra vākšanai vai ārstniecības augu vākšanai;

- līdz 15. septembrim jāapstrādā arī papuves: nezālēm aramzemē jābūt apkarotām un augiem, t.sk., zaļmēslojumam, jābūt iestrādātam augsnei.

Citi svarīgi datumi skatāmi dienesta mājaslapā izvēlnē „Platību maksājumu kalendārs”.

Ziņas no www.lad.gov.lv

Kauna stabs

Nebijis gadījums, kad anonīmu vēstuli mums atsūtīja pamests ledusskapis, kuru atbalstīja izmesta veļas mašīna, aizmirsta gāzes plīts un tiem piepulcējušies stikli.

Tad nu, lūk, viņu teiktais!

Sēžam te, pie zaļajiem konteineriem, saimnieki itin bieži paiet mums garām. Atbrauc arī miskastes izvedējmašīnas. Konteinerus paceļ klēpī, iztīra, bet uz mums pat nepaskatās. Es un gāzes plīts palikām lieki, savu funkciju nepildījām, bet pat mēs zinām, ka mums būtu jānonāk metāllūžņu kaudzē, ne šeit. Taisni neērti te tupēt, tik daudz noraidošu skatienu uz mums vērsti. Bet, lūk, mūsu saimniece jau steidzīgā gaitā nāk šurp... nē, tomēr ne pie mums. Aizskrien atkal savos darbos. Nav jau viegli viņai ģimene, darbi. Eh, bet pasaulē tomēr ir savu lietu kārtība, jo citi ledusskapji un gāzes plītes tie netiek nesti. Skumst ar mums kopā veļas mašīnīte, ko darīt, vecums, nodilums. Cik bērnu drēbes ar to nav mazgātas,

cik saimnieku darba apgērbī. Laikam jau mājās ieradusies jauna, lai nu tā būtu, bet vecā taču jānovieto attiecīgā vietā, kur tai pienāktos būt. Saimnieks, uz dabu iedams, uzmet nevērīgu skatienu, ir vai nav vēl tas lūznis? Nu ir gan! Metāls nesaplok kā ķirbis. Tepat mūsu pulciņu kuplina arī lielie stikli, tie arī vairs nevienam nav vajadzīgi. Runā, ka tepat netālu esot stikla konteners. Saimnieku tik redzam stiklu atspulgā – ar savu lepno mašīnu pabraucam garām. Reizēm, citus mūsu bēdubrāļus savāc pagasta bezdarbnieki. Viņiem gan nebūtu pienākums vākt citu izmesto sadzīves tehniku. Kā redzat, raksts visai anonīms, mēs esam bleķa gabali un vēl kripatiņa to spozmi zaudējušo stiklu, tādēļ saimniekus arī vārdos nesaucam. Kā domā, lasītāj, varbūt te sarakstīt viņu vārdus? Varbūt palīdzēs, varbūt tik naidu cels? Bet mēs taču zinām, kuriem vajadzētu atnākt mums pakaļ un aizvest tur, kur mēs būtu pelnījuši būt. Cilvēki, esiet prātīgi, nenesiet lielgabarīta lietas pie konteineriem, mums te stāvēt ir neērti...

Ledusskapis

Bibliotēkas

lietotāju ievērībai!

Ar 2019. gada 1. septembri mainīti Degumnieku bibliotēkas darba laiki:

Degumniekos –
Pirmdien 9.00 – 17.00
Trešdien 9.00 – 17.00
Ceturtdien 9.00 – 19.00
Piektdien 9.00 – 15.00

Ošupē –
Otrdien 8.30 – 16.30

Bibliotēkas vadītāja Ināra Kokare

Informācijai

Bīstamos sadzīves atkritumus ledusskapjus, TV bezmaksas var nodot SIA „Madonas Namsaimnieks” Augu ielā 29 vai arī pieteikt to izvešanu pa telefona numuru: 64807077 (maksas pakalpojums).

Piedalies konkursā!

Jau ceturto gadu pēc kārtas, tuvojoties skolas gaitu sākumam, portāls „Inbox.lv” izsludina talantu konkursu, kas sniedz iespēju 100 skolniekiem jauno mācību gadu iesākt ar stilīgu un ērtu mugursomu, savukārt viens laimīgais kopā ar ģimeni dosies 3 dienu ceļojumā uz Igauniju!

Inbox.lv Talantu konkursa galvenais mērķis ir iedrošināt skolēnus atklāt un attīstīt savus talantus. Pieteikties konkursam var jebkurš 1. – 6. klases skolēns, kurš prot satriecoši dejot, virtuozī spēlēt kādu no mūzikas instrumentiem, skanīgi dziedāt vai jodelēt, vai arī ir apveltīts ar kādu citu īpašu talantu.

Ja vēlies piedalīties konkursā, sūti sava talanta video līdz 2019. gada 25. augustam, plkst. 17:00 uz e-pasta adresi tavitalanti@inbox.lv, aprakstā norādot savu vārdu, uzvārdu, vecumu un tālruna numuru.

No visiem konkursa dalībniekiem, 100 labākie saņems mugursomas, savukārt „Inbox.lv” žūrija izvēlēsies četrus favorītus, kuru video 26. augustā tiks ievietoti „Inbox.lv” Facebook lapā un nodoti sociālā tīkla lietotāju vērtējumam, lai cīnītos par galvenās balvas iegūšanu!

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Sarmīte Saulīte atsāk darbu pēc atvaļinājuma no 9.augusta. Arī dakteris Reinis Rudzāts atsāks vizītes Degumniekos, ja būs pieteikušies pacienti. Darba laikā pieņemšanas kārtība tā pati. Iepriekš jāpiesakās pa tālruni – 22023737. Sarmīte Saulīte

LĪDZJŪTĪBAS

*No Tevis tik daudz bija ko gūt.
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt ...*

ZIEDONIS TROPS
miris 19.06.2019.
57 gadu vecumā,

PĒTERIS VANAGS
miris 02.07.2019.
66 gadu vecumā.

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,
Reģ. apl. Nr. 1640
Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026
E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv
Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā
Tel. 64860983, 65230116
Tirāža 500 eks.